

'Zero-Day'

ความจริงของภัยคุกคาม

6 มือนักวิจัยด้านความปลอดภัยของเทรนด์ ไมโคร พบการโจมตีแบบ "ซีโร่-เดย์" (Zero-Day) ที่ครั้งหนึ่งเคยติดกันว่าเป็นแค่ทฤษฎีวิทยาศาสตร์นั้น เกิดขึ้นจริงแล้ว และได้รายงานเผยแพร่ไว้ในไมโครซอฟท์ ซีเคียวริตี้ बुลเลตตินฉบับที่ MS05-038 เมื่อ 9 สิงหาคมที่ผ่านมา พร้อมกับประกาศขึ้นบนเว็บไซต์ของตน

นายทวีด เพอร์รี่ ผู้อำนวยการฝ่ายการศึกษาและฝึกอบรมสำหรับบริษัทผู้ผลิตเนื้อหาเรื่องความปลอดภัยและการป้องกันไวรัสของเทรนด์ ไมโคร ซึ่งเคยเตือนเจ้าหน้าที่ด้านความปลอดภัยของทั้งภาครัฐและภาคเอกชนเมื่อ 2 ปีก่อน เกี่ยวกับระยะเวลาที่สั้นลงระหว่างการประกาศเตือนช่องโหว่และการค้นพบการใช้ประโยชน์ของช่องโหว่ หรือคอนเซ็ปต์ของการใช้ประโยชน์จากช่องโหว่ "COM Object Instantiation Memory Corruption Vulnerability" (CAN-2005-1990) ของโปรแกรมอินเทอร์เน็ต เอ็กซ์พลอเรอร์ว่าเมื่อปี 2543-2544 ผู้เขียนโปรแกรมไวรัสใช้เวลาหัดงไมโครซอฟท์ออกประกาศความปลอดภัยฉบับที่ MS00-078 ประมาณ 11 เดือน พัฒนาไวรัสโมสกา ซึ่งใช้ช่องโหว่ในประเภทเดือนฉบับดังกล่าว

จากนั้นปี 2545 ช่วงห่างของระยะเวลาดังกล่าวลดลงเกือบครึ่งหนึ่ง โดยหลังประกาศเดือนฉบับที่ MS02-039 ก็ได้เห็นไวรัส SQLP ออกอาละวาดภายในเวลา 185 วัน ขณะที่อีก 6 เดือนต่อมา ไวรัส MSBLAST แพร่ระบาดไปทั่วเครือข่ายอินเทอร์เน็ตภายในระยะเวลาไม่ถึง 1 เดือน และเมื่อปีที่แล้ว เวิร์ม SASSER ใช้เวลาแค่ 17 วัน ในการเขียนโปรแกรมก่อนถูกส่งออกสร้างความเสียหายให้กับระบบคอมพิวเตอร์ทั่วโลก

เพอร์รี่กล่าวหาว่า จากข้อมูลที่มือผู้มุกมุกมาได้ประสงค์ร้ายที่หาได้ตามเว็บไซต์อินเทอร์เน็ตสาธารณะทั่วไป รวมถึงระดับทักษะของผู้เขียนโปรแกรมมัลแวร์ที่เพิ่มสูงขึ้น เพอร์รี่คาดว่า การโจมตีแบบซีโร่-เดย์ จะแพร่หลายมากขึ้นในอนาคตอันใกล้

การใช้ประโยชน์จากช่องโหว่ทำงานได้อย่างไร และทำไมถึงอันตราย

เทรนด์ ไมโคร พิจารณาว่าการใช้ประโยชน์จากช่องโหว่เป็นอันตราย ไม่ใช่แค่เพราะผลกระทบที่เกิดขึ้น แต่รวมถึงความง่ายที่การโจมตีแต่ละครั้งจะเกิดขึ้นด้วย โดยครอบคลุมไปถึงการใช้เทคนิคการจัดการทางสังคมที่ประสบความสำเร็จไปแล้วหลายต่อหลายครั้ง การโจมตีที่ใช้จุดอ่อนในลักษณะนี้ไม่จำเป็นต้องใช้การปฏิสัมพันธ์จากผู้ใช้ นอกเหนือไปจากการล่อลวงให้ผู้ใช้ให้เข้าไปในเว็บไซต์ปลอมซึ่งเป็นวิธีการโกงของฟิชชิงแบบเก่าที่เห็นด้วยประสบความสำเร็จเสมอ

โดยวิธีการทำงาน : แอ็กเกอร์สร้างหน้าเว็บให้ใช้ประโยชน์จากช่องโหว่ได้ โดยสามารถสั่งให้ได้พนักงานได้จากกระยะไกลเมื่อผู้ใช้เปิดหน้าเว็บที่ว่ามี จากนั้นแอ็กเกอร์จะสั่งให้โค้ดทำงานได้จากกระยะไกลในเว็บของผู้ใช้ที่ล่อ

จากไฮเทค

ยื่นอยู่ ณ เวลานั้น หากผู้ใช้คลิกด้วยสิทธิของ "ผู้ดูแลระบบ" แอ็กเกอร์จะสามารถควบคุมคอมพิวเตอร์ของผู้ใช้ได้ทั้งหมด ติดตั้งโปรแกรมต่างๆ ประกอบด้วย สปายแวร์ ไวรัส และโปรแกรมประสงค์ร้ายอื่นๆ ได้ ทั้งสามารถดู เปลี่ยนลบข้อมูลหรือสร้างบัญชีใหม่ที่มาพร้อมกับสิทธิผู้ใช้เพิ่มรูปแบบ

แอ็กเกอร์สามารถใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ของผู้ใช้เป็น "ขอมบี้" เพื่อทำซ้ำไวรัส และโปรแกรมประสงค์ร้ายอื่นๆ รวมถึงช่วยให้โปรแกรมเหล่านี้แพร่ระบาดได้ง่ายขึ้น

เพอร์รี่อธิบายว่า การโจมตีแบบ "ซีโร่-เดย์" สามารถทำได้ง่ายภายใน 3 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. โปรแกรมอินเทอร์เน็ต เอ็กซ์พลอเรอร์ มีช่องโหว่เปิดโอกาสให้ใช้ประโยชน์ได้ทาง COM Objects เมื่อได้ติดตั้งแล้วถูกเขียนขึ้นเพื่อใช้ประโยชน์จาก Objects เหล่านี้สิ่งที่นักเขียนโปรแกรมไวรัสต้องทำเพียงอย่างเดียว คือ ทดสอบกับ COM Objects เพื่อค้นหา Objects ตัวอื่นที่แสดงพฤติกรรมเหมือนกัน

2. ประเภทเรื่องความปลอดภัยของไมโครซอฟท์ ช่วยจัดทำรายชื่อ "Vulnerable Objects" ฉบับสมบูรณ์ ซึ่งถูกสร้างขึ้นเพื่อแสดงพฤติกรรมที่คล้ายกับของโหว่ JVIEW Profiler โดยการอัปเดตจะกำหนดให้ทำลายเฉพาะ Objects ที่รู้จักแล้วเท่านั้น การสมกนรายชื่อดังกล่าว นักเขียนโปรแกรมไวรัสต้องการเพียงแค่ทดสอบ COM Objects ว่าเคยถูกตรวจพบไปแล้วหรือยัง เพื่อลดกระบวนการการทดสอบ

3. เมื่อทดสอบ COM object จนมั่นใจ นักเขียนโปรแกรมไวรัสสามารถเปลี่ยน CLSID ของไวรัสได้อย่าง

Legend		Read-only property	Read-write property	Method					
# Number	\$ Character	L Logical	O Object	( ) Array	V Variant				
About	\$	Version	\$	Create	>	SetDefault	>	SetSetDefault	>
Authenticate	#	UseMSDP	>	Refresh	>	GetOwner	>	Get/NewCBF	>
Alias	\$	OrderFullScope	*	ClearLabels	>	FieldOut	*	OrderDescend	>
BCF	I	RDDName	\$	ClearOrderScope	>	FieldIn	*	OrderIn	>
DBDirect	( )	ReadOnly	I	ClearRandom	>	FieldName	\$	OrderUnmap	>
Deleted	I	RecCount	#	ClearScope	>	FieldPos	#	OrderMapIn	>
Driver	\$	RecIn	#	Close	>	FieldPos	*	OrderMapOut	>
EOF	I	RecSize	#	Commit	>	Field	*	OrderMapDel	>
Fcount	#	RecList	( )	Continue	>	GetArray	( )	OrderMapGet	>
FileSpec	O	Scope	#	CopyCB	>	GetLinkUpTable	( )	OrderMapIn	>
Filter	\$	Share	I	CopyColumns	>	GetBottom	>	OrderMapOut	>
FullDisk	\$	Used	I	CopyCBF	>	Get	>	OrderMapUnmap	>
Found	I	WhiteBack	\$	CopyStructure	>	GetTop	>	OrderMapUnmap	>
Header	#	Append	>	Count	>	IndexKey	\$	RDDir	*
IndexExt	\$	AppendCB	>	CreateIndex	>	Index	>	Rec_Lock	>
LeadRec	#	AppendDelimited	>	CreateOrder	>	Is	>	Recall	>
Update	D	AppendMSDP	>	Delete	>	Join	>	RecallAll	>
OrderCustomScope	A	Append	( )	DeleteIn	>	Locate	>	Refresh	>
OrderKeyIn	#	ClearFilter	>	DeleteOrder	>	LockCurrentRecord	>	Render	>
OrderKeyVal	*	ClearIndex	>	End	>	LockWebItem	>	Relation	>
ShortCut	I	End	>						

กรณีเพียงแค่อินเทอร์เน็ต หรืออี-เมลที่มีภาพเจตพิงอยู่เท่านั้น ตรงข้ามกับการโจมตีแบบฟิชซิง และไวรัสแบบเดิมที่ต้องอาศัยผู้ใช้ปฏิสัมพันธ์กับอี-เมลหรือเว็บไซต์ ซึ่งเป็นการเปิด "โอกาสครั้งที่สอง" ให้ผู้ใช้ได้ติดเกี่ยวกับภาระที่ของตัวเองก่อนที่จะตกเป็นเหยื่อ

เจมส์ ยานซา ผู้จัดการอาวุโสฝ่ายวิจัยป้องกันไวรัสของเทรนด์ ไมโคร บอกว่า ในบางครั้งการเปิดอี-เมลหลายๆ ก็เพียงพอที่จะทำให้อุปกรณ์โจมตีได้ สิ่งที่น่ากลัวที่สุดของช่องโหว่เหล่านี้ คือ ผู้ใช้ส่วนใหญ่ใช้ HTML ในอี-เมลของตัวเอง และโปรแกรมอี-เมลจำนวนมากก็ตั้งค่าเริ่มต้นให้เปิดอี-เมลทั้งหมดทันทีที่ถูกเลือก ทำให้ผู้ใช้ไม่สามารถเลือกข้อความที่จะลบทิ้งได้โดยอัตโนมัติ

แม้จะมีเครื่องมือออกให้ผู้ใช้หลงเปิดดูเว็บไซต์ประสงค์ร้ายเหล่านี้มากมาย แต่นักวิจัยเชื่อว่า วิธีการธรรมดาที่ได้รับบทพิสูจน์แล้วว่าใช้ได้ผล คือ ซิมส และเทคนิคการจัดการทางสังคม เพื่อป้องกันตัวเองจากการโจมตีเหล่านี้ที่มีลักษณะนำดังนี้

1. ตั้งค่าความปลอดภัยในโปรแกรมเบราว์เซอร์ให้สูงขึ้น ในกรณีที่แอสแกเกอร์สามารถทะลุเข้ามาได้ในทุกระดับ การตั้งค่าความปลอดภัยให้สูง จะทำให้โอกาสที่แอสแกเกอร์จะหลุดเข้ามามีน้อยลง
  2. จำกัดสิทธิ์ผู้ใช้เมื่อออนไลน์ การใช้ช่องโหว่เหล่านี้ แอสแกเกอร์สามารถทำงานได้เฉพาะเมื่อมีสิทธิ์ที่เหมือนกันกับผู้ใช้เท่านั้น ถ้าผู้ใช้ล็อกอินด้วยสิทธิ์ผู้เยี่ยมชม แอสแกเกอร์อาจจะเข้าถึงได้จามสิทธิ์ของผู้เยี่ยมชมแต่ถ้าผู้ใช้ล็อกอินด้วยสิทธิ์ของผู้ดูแลระบบ แอสแกเกอร์ก็จะสามารถควบคุมพีซีของผู้ใช้ได้ทั้งหมด
  3. เปลี่ยนค่ากำหนดรายละเอียดต่างๆ ของอี-เมลเป็น a. ปิดค่าดาวน์โหลดอัตโนมัติเพื่อพริ้วข้อความ b. ปิดข้อความและเนื้อหาอินเทอร์เน็ตในรูปแบบอื่นๆ รวมถึง HTML จากการศึกษาในหลอดสุเครื่องคอมพิวเตอร์โดยอัตโนมัติ
  4. มีกพพฤติกรรมการใช้อี-เมลโดยปลอดภัย ซึ่งรวมไปถึงการไม่คลิกลิงก์ที่มีอยู่ในอี-เมล
  5. หลีกเลี่ยงการเปิดไฟล์แนบที่เป็นภาพ หรือไฟล์ประเภทอื่นๆ จากอี-เมลที่ส่งมาจากคนที่ไม่รู้จัก หรือแม้แต่คนที่รู้จัก แต่ไม่ได้ขอให้ส่งไฟล์มาให้
- หากสงสัยให้หมั่นแจ้งของอี-เมลว่าอะไรจะไรมาทำให้หรือเปล่า ก่อนที่จะเปิดไฟล์แนบใดๆ

ภัยตาย และไวรัสสามารถใช้ Object ตัวอื่นได้

วิธีการใช้ประโยชน์จากช่องโหว่ในลักษณะนี้จะแพร่หลายมากขึ้นนักเขียนโปรแกรมไวรัสที่ฉลาดจะสามารถใช้ข้อมูลที่มีเป้าหมายเพื่อปกปิดผู้ใช้ไม่ในการสร้างความเสียหายให้กับผู้ใช้ได้อย่างง่ายดายตามและรวดเร็ว

ขณะที่ช่องโหว่จาก Web Folder Behaviors Cross-Domain (CAN-2005-1989) ช่องโหว่ข้ามโดเมนในโปรแกรมอินเทอร์เน็ต เอ็กซ์พลอเรอร์ สามารถถูกนำไปใช้ประโยชน์ในการเปิดเผยข้อมูลหรือสั่งให้โค้ดทำงานได้จากกระโถนบนเครื่องที่ติดเชื้อได้ แอสแกเกอร์อาจใช้ประโยชน์จากช่องโหว่นี้ด้วยการสร้างหน้าเว็บและสอ ดวงให้ผู้ใช้เปิดดู โดยหน้าเว็บที่วันนี้จะสั่งให้โค้ดทำงานได้จากกระโถน นอกจากนี้ ยังสามารถควบคุมระบบ ของผู้ใช้ในขอบเขตของสื่ออินโฟไฟล์ของผู้ใช้ปัจจุบัน

ช่องโหว่ JPEG Image Rendering Memory Corruption (CAN-2005-1988) ช่องโหว่ที่สั่งให้โค้ดทำงานได้จากกระโถนในโปรแกรมอินเทอร์เน็ต เอ็กซ์พลอเรอร์ เนื่องจากวิธีการจัดการภาพเจตพิง การใช้ช่องโหว่นี้ แอสแกเกอร์จะสร้างภาพเจตพิงที่สามารถสั่งให้โค้ดทำงานบนเครื่องของผู้ใช้ได้จากกระโถน ดังนั้น สิ่งเดียวที่แอสแกเกอร์ต้องทำ คือ หลอกให้ผู้ใช้เปิดเว็บไซต์ที่บรรจุภาพเจตพิงดังกล่าว หรือเปิดอ่านอี-เมลที่มีภาพเจตพิงที่วันนี้ฝังอยู่ในเนื้อหา และสิ่งที่แอสแกเกอร์จะ ได้ คือ ควบคุมระบบของผู้ใช้ในขอบเขตของสื่ออินโฟไฟล์ ของผู้ใช้ในปัจจุบัน

ผู้เชี่ยวชาญด้านความปลอดภัยเตือนว่า ช่องโหว่เหล่านี้เป็นอันตรายเนื่องจากเปิดช่องให้นักเขียนโปรแกรมไวรัสเข้าควบคุมเครื่องพีซีของผู้ใช้ได้เต็มรูปแบบ โดยในบาง